

[Socialministeren.]

fælde, hvor der ved Lønningsregulativer er tilsikret Personer, som beskæftiges af Staten eller Kommunen, Ferie med Løn, for saa vidt Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet skønner, at den paagældende Ordning ikke stiller de beskæftigede ringere end efter dette Forslag. Endvidere kan Ministeren efter indhentet Udtalelse fra Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet bestemme, at Loven ikke skal komme til Anvendelse inden for visse Fag eller faglige Omraader, hvor der ved Overenskomst eller Regulativer er sikret de beskæftigede Ferie med Løn efter Regler, der ikke stiller dem ringere end efter dette Forslag.

Ved Loven kan der ikke ske nogen Indskrænkning i en bestaaende videregaaende Ferieret, hvad enten denne maatte være hjemlet i andre Love eller ved Overenskomster eller paa anden Maade.

Det er ganske naturligt, at den ferieberettigede ikke alene er berettiget til Ferie, men ogsaa forpligtet til at holde Ferie. Det er jo ikke Mening, at Ferieloven skal virke som en 4 pCts Lønforhøjelse, saa at de paagældendes Indtægt for hele Aaret forøges med de 4 pCt. Det er virkelig Hensigten, at de paagældende skal holde Ferien, og hvis det konstateres, at nogle ikke gør det, vil de kunne fortabe Retten til Ferieloven for den Del af Ferieperioden, der er tilbage, eller eventuelt, hvis de har taget Arbejde, for hele Ferieperioden.

Af direkte Straffebestemmelser er der egentlig kun een i Forslaget, nemlig at den Arbejdsgiver, som indgaar Aftale med een eller flere Arbejdere om, at de paagældende skal give Afkald paa Ferie med Løn, straffes med Bøder, der tilfalder Statskassen. Det er ganske naturligt, synes jeg, at Arbejderne i et saadant Tilfælde ikke skal straffes. Det, der her bliver Tale om, bliver forhaabentlig ganske faa Tilfælde, og dernæst hovedsagelig Tilfælde, hvor der kun er en enkelt Mand i Arbejde; over for en enkelt Mand vil Arbejdsgiveren altid være den stærkeste Part, Arbejderen den svagere Part, og derfor vil det være rimeligt, at Arbejdsgiveren faar Bøde, medens Arbejderen slipper fri.

De Feriemærker, der udstedes af Feriefonden, maa naturligvis ikke omsættes. Her gælder de samme Regler som for Omsætningen af andre Værdimærker, der udstedes af Ministeriet, f. Eks. Kødmærker o. lign., nemlig at Omsætning straffes med Bøder.

Alle de Undtagelser, der skal indføres vedrørende Personer, som er ansat i Skibe, skal fastsættes af Handelsministeriet efter

indhentet Udtalelse fra Statens Skibstilsyn, ligesom det er Handelsministeriet, der for Skibsfartens Vedkommende kan godkende Afvigelse fra de Regler, der i øvrigt gælder efter Loven.

Som en Overgangsbestemmelse er det fastsat, at der fra Lovens Ikrafttræden den 1. Juli d. A. til 31. Marts 1939 af Arbejdsgivere, som ikke tidligere har haft Ferieordninger, skal betales eller henlægges 2 pCt. af Lønnen. De Arbejdere, der ikke tidligere har haft Ferie, vil derfor i 1939 kun faa en Ferie, der svarer til Halvdelen af den Ferie, som de andre Fag, der tidligere har haft Ferie, vil kunne opnaa, og for hvilke der i øvrigt fra 1. Juli skal indbetales eller henlægges 4 pCt. af Lønnen.

Det er, som nævnt, Mening, at Loven skal træde i Kraft 1. Juli dette Aar. Ogsaa af den Grund er det nødvendigt at faa hele Administrationen af Feriefonden i Orden hurtigst muligt.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Ch. Petersen: Det foreliggende Forslag til Lov om Ferie med Løn er jo af overordentlig stor Betydning, fordi det har Bud til flere Hundrede Tusinde Arbejdere og Medborgere, som hidtil har været afskaaret fra at opnaa Ferie blot i nogle faa Dage om Aaret.

Af de udførlige Bemærkninger og de Bilag, som ledsager Forslaget, fremgaar det, at der blandt de organiserede Arbejdere findes 165 000, der endnu ikke har opnaaet overenskomstmæssig Adgang til Ferie med Løn. I dette Tal er endda ikke medregnet de egentlige Landarbejdere. Naar de medregnes, vil Antallet af dem, der er uden aarlig Ferie, udgøre omkring et Par Hundrede Tusinde Arbejdere og Funktionærer. De organiserede Arbejdere har i de sidste 20 Aar gennem deres Organisationer søgt at forhandle sig til Rette med Arbejdsgiverne om at opnaa en beskeden Ferie, blot paa nogle Dage aarlig. Det er forbausende, forekommer det mig, at det indtil nu kun er lykkedes at opnaa overenskomstmæssig Ferie for lidt over Halvdelen af de organiserede Arbejdere, nemlig for 215 000 Personer, beregnet pr. 1. August 1936. Maaske er Antallet lidt større paa nærværende Tidspunkt, det er nok sandsynligt, men en senere Opgørelse foreligger ikke. Af disse 215 000 Arbejdere, der har opnaaet Adgang til Ferie, har de 174 000 endda kun Ret til 6 Dages Ferie, medens 36 000 Arbejdere har mere end 6 Dages Ferie.